

DEN DANSK-NORSKE ABILDGAARD-SLEKTS OPRINDELSE

Av O. T. C. Abildgaard.

Slekten Abildgaard kom til Norge i 1687 med artillerilöitnant **Jens Pedersen Abildgaard** (1650/51—1718) og den har siden dette tidspunkt været bosatt her i landet. En del av hans etterkommere er vendt tilbake til Danmark, og av de nu levende 23 mandlige etterkommere som bærer slektsnavnet er 9 norske og 14 danske. På grund av dens oprindelse og på grund av dens fordeling kan slekten således betegnes som dansk-norsk, til adskillelse fra de rent danske familier av samme navn som har tatt navn efter de 10—15 bondegårde i Danmark av navnet Abildgaard.

Om slektens stamfar i Norge, ovennevnte artillerilöitnant Jens Abildgaard, er der efterhånden samlet adskillige oplysninger. Da han i 1687 dro til Norge, var det sikkerlig i håp om å få rummeligere livsvilkår og om der å skape sig en fremtid. Han blev skuffet i dette håp, idet han ikke skulde drive det lengere enn til å bli premierlöitnant (i 1709) i artilleriet i Trondhjem, og hans økonometiske år var dårlige. Medvirkende hertil var antagelig hans mindre gode helbred, — han led av stensmerter og var sykemeldt ved flere mönstringer. Disse ytre forhold bestyrker hvad slektstradisjonen beretter om ham, — at sykdommen og de feilslagne forhåpninger om å gjøre karriere gjorde ham til en bitter mann, at han brente sine papirer, ikke vedlikeholdt forbindelsen med sin slekt i Danmark og talte lite om den.

Han gikk av på pensjon (4 Rdlr. månedlig) i 1712 og blev begravet $\frac{1}{2}$ —1718 på Domkirkegården i Trondhjem, i en »Furu Kiste«. Ifølge Domkirkens regnskaper blev der $\frac{12}{2}$ —1718 betalt 2 Rdlr. for jord og 7 Rdlr. og 2 ort for å ringe med klokken.

Skjønt hans økonometiske forhold var dårlige, lykkedes det ham bl. a. med hjelp av general **Vincent Buddé**, å få sine tre sønner frem til universitetsutdannelse, og de blev da også alle tre aktede og anseide embedsmenn i gode stillinger, kfr. nedenfor.

Löitnant Jens Abildgaard blev gift i Holmens Kirke i Kö-

benhavn den $\frac{5}{6}$ —1687 med Birgithe Jensdtr. som imidlertid må være død forholdsvis kort efter, og uten at der kjennes barn fra dette ekteskap. Den $\frac{10}{4}$ —1694 blev han i Trondhjem gift med Hilleborg Bugge, f. ca. 1662 og død før mai 1708, datter av prest ved Hospitalen i Oslo, herr Jens Christensen Bugge (d. 1671). I dette ekteskap var der, foruten 2 døtre, hvorav den ene angis død ugift og den annen formodes å være død som barn, følgende 3 sønner:

1. Peter Abildgaard (1695—1778), sogneprest på Röros. Hans selvbiografi er nylig etter 2 avskrifter i Kongl. Bibliotek i Köbenhavn trykt i Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, bd. 4, side 109 ff.. En nekrolog fra 1778 med vesentlig samme innhold er i familiens eie.
2. Jens Abildgaard (1696—1745), sogneprest i Löiten.
3. Christian Ulrich Abildgaard (1698—1771), rektor i Helsingör.

Det er fra de to sisstnevnte at den nu levende slekt nedstammer, idet Rörosprestens etterkommere utdödde på mannssiden med hans son, sogneprest Peter Hersleb Abildgaard (1727—1799) til Nikolai Kirke i Köbenhavn.

Om etterkommerne efter disse tre brödre er det efterhvert lykkedes å samle tildels ganske fyldige oplysninger. Anderledes stiller det sig m. h. t. spørsmålet om artillerilöitnant Jens Abildgaards avstamning. Herom foreligger følgende:

- a. Han angis å være født i Jylland i 1650 eller 1651 og å være son av en Peder (eller Peter) Abildgaard, om hvem der forøvrig ikke har været mulig å finne noen data.
- b. Han hadde en bror, Søren Pedersen Abildgaard, som ifølge sogneprest Peter Abildgaards ovenfor nevnte selvbiografi »skulde boe paa en Gaard i Skagen«. Undersøkelser i Danmark har godtgjort at Søren Abildgaard blev født i 1653 og døde i 1725, at han var fæster under Bangsbo i Flade sogn, 3 ganger gift og efterlot sig descendens, som er fulgt til ca. år 1800.

Enn videre vet vi at löitnant Jens Abildgaards tre sønner regnet sin far å tilhøre den gamle danske adelige Abildgaard-slekt, som er kjent siden år 1230 (se Danmarks Adels Aarbog 1929 m. fl. kilder). Rörospresten brukte således selv denne slekts våben, som fremdeles findes på den gård han eiet i Röros, likesom maleriene i Röros kirke av ham og hans svigersøn, nevø og etterfølger, sogneprest Jens Abildgaard i Röros, er forsynt med slektens våben. Billederne er bekostet av forannevnte sogneprest Peter Hersl Abildgaard i Köbenhavn, Rörosprestens son. På dennes gravmæle i Frue Kirke i Roskilde findes også våbenet.

Löitenprestens son, daværende studiosus Martin Abild-

g a a r d (senere sognprest i Fåberg, d. 1793) hevdet ved de i 1747 innsamlede oplysninger om adelens i Norge og Danmark at hans familie tilhørte den gamle danske slekt (se Personalhistorisk Tidsskrift II, (1881), 3. hefte, pag. 274), og i familien opbevarede papirer viser at han hadde dette fra sin far.

Fra rektoren i Helsingør har likeledes samme tradisjon gått i arv til hans efterkommere.

Det er å merke at etter ca. år 1800 har der praktisk talt ikke været noen forbindelse mellem de tre fra premierlöйтnant Jens Abildgaards sønner nedstammende linjer og de har tildels ikke hatt kjennskap til hverandres eksistens. Når der da i disse tre linjer i over 200 år med bestemhet har været hevdet at slekten nedstammer fra den gamle danske slekt, må denne påstand föres tilbake til stamfaren i Norge, premierlöйтnant Jens Abildgaard i Trondhjem. At löйтnant Jens Abildgaard eller hans tre sønner skulde ha greppt påstanden om at de tilhørte den gamle danske slekt så å si ut av luften, må efter hvad der foreligger om disse menn, forkastes som helt usandsynlig. Löitnanten har sikkerlig hatt rede på tilknytningen, sønnene har kjent at faren regnet sig å tilhøre denne slekt, men de kom hjemmefra til skolen i Christiania som unge gutter, derfra videre til Universitetet i Köbenhavn, og vi vet at de ikke kom tilbake til Trondhjem før etter at faren var død (1718).

I løpet av de senere år har der været foretatt adskillige undersøkelser i de danske arkiver for å söke å fastslå den nu levende dansk-norske slekts tilknytning til den gamle danske adelige slekt, men hittil uten resultat. Det har også været undersøkt mulighetene for artillerilöйтnant Jens Abildgaards og hans bror Søren Abildgaards avstamning fra gården Abildgaard i Jerslev sogn i Jylland, men heller ikke dette har gitt noe resultat.

I denne forbindelse bør nevnes at der ved de i Danmark foretagne undersøkelser er fundet spor etter en Peder Pedersen Abildgaard i Jylland som ved et skifte i 1653 får en mindre arv etter Anders Pedersen Abildgaard (antagelig en bror), voldvakt i Köbenhavn († 1653). Denne Peder Pedersen Abildgaard, hvis hjemstavn og stilling ikkekjennes, hadde en søn, Hans Pedersen Abildgaard, († 1724) som var politibetjent i Köbenhavn. Gjennem flere skifter kan vi følge dennes 6 barn, av hvilke de 3 sønner alle kom til Norge, nemlig:

- Rasmus Hansen Abildgaard (1684—1750), tolder i Egersund. Hans søn Rasmus Rasmussen Abildgaard (f. 1727) døde som toldinspektör i Bergen 1774, samme år han hadde tiltrådt embedet. Han var gift med

1. *Inger Schjelderup* (1724—49) og
2. *Anna Sylvia Munch* (1732—1779). Av de 11 barn blev datteren *Elisabeth* (f. 1749) gift med skipper og handelsborger *Jørgen Hiorth Leganger* (1749—1823).

Denne linje er for lengst utdødd på mannssiden.

- b. *Peder Hansen Abildgaard* (1687—1757), tolder i Flekkefjord. Hans sön var *Søren Pedersen Abildgaard* (1718—1791), arkivtegnemester ved det Kgl. Geheimarkiv i Köbenhavn, far til veterinærprof. *Peter Christian Abildgaard* (1740—1801) og til maleren *Nicolai Abraham Abildgaard* (1743—1809). Denne linje er utdødd på mannssiden. (Se Dansk Biografisk Leksikon I (1933) om *Søren Abildgaard* og hans sönner).
- c. *Nicolai Hansen Abildgaard* (1694—1767), guldsmed i Stavanger. (Se Th. Kielland og H. Gjessing: Gammelt sòlv i Stavanger amt, Stavanger 1918). Også denne linje er utdødd på mannssiden.

Heller ikke denne families oprindelse i Jylland har det lykkes å bringe på det rene. I Danmarks Adels Aarbog 1929 og i Dansk Biografisk Leksikon I 1933 er denne Peder Pedersen Abildgaard anført som far av premierlöitnant Jens Pedersen Abildgaard, i Trondhjem, men det er et uløst spørsmål om den i skiftet av 1653 nevnte Peder Pedersen Abildgaard er identisk med den Peder Abildgaard som var far av artillerilöitnant Jens Abildgaard.

Genealog Alb. Fabritius i Köbenhavn, som har arbeidet inngående med spørsmålet om artillerilöitnant Jens Abildgaards avstamning, anfører herom bl. a. :

»Vi er ikke — positivt — kommet längere end da jeg begyndte, om end vi kan sige, at bunden er nået, og gåden — hvis den da ikke løses ved et aldeles uforudset tilfælde — stedse må forbli uløst.«

Han tilføier at vil man opstille hypotesen om avstamningen fra den gamle danske adelige slekt, overensstemmende med tradisjonen, så vet han intet som kan motbevise den, likesåldt som hypotesen om avstamningen fra gården Abildgaard i Jerslev sogn i Jylland kan bevises eller motbevises.

Det ser således ut til å være overmåte liten sandsynlighet for at man noensinne skal få full klarhet over artillerilöitnant Jens Abildgaards avstamning og dermed over slektens historie for ca. 1650. Sålenge der ikke foreligger positive data i mottatt retning vil den nu levende slekt derfor måtte holde sig til den opfatning av dette spørsmål som dens fædre har hevdet i vel 200 år.

Når man således i denne sak blir stående på tradisjonens og

formodningenes fra et strengt historisk synspunkt usikre grundlag, kan det være av interesse å se litt på muligheten for den påståede tilknytning til den gamle danske adelige slekt.

Dennes historie som begynner med at **T y g e A b i l d g a a r d** i 1230 er med å løskjöpe kong **V a l d e m a r s** sønner fra fangenskapet hos grev **G u n c e l i n** av Schwerin, er mindre kjent. I Danmarks Adels Aarbog 1929 er der opstillet stamtavler for en ældre og en yngre linje, hvilken siste utdødde i 1705, men samtidig angis at der i det 14.—16. århundrede forekommer forskjellige av navnet Abildgaard, adelige og borgerlige, som ikke kan knyttes til stamtavlen. Således nevnes at der i en dom ^{11/8}—1475 omtales »**A b i l g o r d t p a a S k j e r n**«, væbner, som formodes å være identisk med **B e r t e l T e r k e l s e n A b i l d g a a r d** der i 1472 var foged på Skjern. Denne antas (av Thiset) å være far til magister **T e r k e l A b i l d g a a r d** (omtr. 1498—1564) som var prest i Aarhus, hvor han medvirket til innførelsen av reformasjonen, og som ifølge **K l e v e n f e l d t** »holdis for at have været af den adelige stamme«. Dette synes også å fremgå av det endnu eksisterende epitafium i Aarhus Domkirke over ham og broren, presten **P e t e r A b i l d g a a r d** († 1557).

Presten Terkel Abildgaard hadde to sønner som også blev prester, **P e t e r T e r k e l s e n A b i l d g a a r d** (omtr. 1541—1602) i Aarhus og **J a k o b T e r k e l s e n A b i l d g a a r d** (omtr. 1544—1620) i Søften og Folby.

I stamtavlen over en familie Wagner (København 1883) anføres: »Med hensyn til Abildgaardene har herr arkivassistent Thiset oplyst at Bertel Terkildsen Abildgaard 1472 var foged paa Skjern. Hans sön Mag. **T e r k i l d A b i l d g a a r d** var den förste lutherske prest og læsemester ved Domkirken i Aarhus, far til Peter Terkildsen Abildgaard, prest i Aarhus, död 1602. Fra ham stammede, som det synes (sønnesønnesön) Sören Abildgaard der boede paa Skagen, far til Peder Abildgaard, tolder i Flekkefjord, f. 1687, död ^{29/12}—1757, gift med Ane Sørensdr. Deres sön var Sören Pedersen Abildgaard.«

I det eldre danske »Biografisk Leksikon« (av 1887) angir **H. R ö r d a m** disse Aarhusprester Terkel og Peter Abildgaard som stamfædre for den nulevende slekt.

I Danmarks Adels Aarbogs 1. årgang (1884), angis, sandsynligvis med arkivar **T h i s e t** som kilde, likeledes den nevnte Aarhusprest Terkel Abildgaard som stamfar til »den endnu blomstrende borgerlige slekt Abildgaard«.

I Danmarks Adels Aarbog 1929 (del II) erkjennes muligheten av at artillerilöitnant Jens Abildgaard i Trondhjem, den nulevende slekts stamfar, kan være en etterkommer av Aarhusprestene, og den gamle danske adelige slekt, som i en rekke av

årbokens bind har været betegnet som »utdøet«, betegnes i dette bind (av 1929) som »formentlig utdøet«, — en reservasjon som utvilsomt har adresse netop til den nulevende slekts formodede tilknytning til den gamle danske slekt.

I Dansk Biografisk Leksikon I (1933) anfører genealog Alb. Fabritius at den nulevende slekt »formentlig« har navn fra Abildgaard i Jerslev sogn, men ifølge brev står han »ikke steilt fast herpaa«. I Norsk Slekhistorisk Tidsskrift IV, s. 117, refereres anförslen i Dansk Biografisk Leksikon samt en antagelse av postmester C. Klitgaard i Hjöring om at slekten er utgått fra Abildgaard i Flade sogn i Nørre-Jylland. Det viser sig at disse anförsler er rene antigelser som ikke er underbygget med noe bevis, således at de ikke bringer løsning på spørsmålet om slektens oprindelse.